Изборна трка – најбољи је Трећи!

Пише: Петар Латиновић
уторак, 10 јануар 2012 12:44

По много чему различита од осталих, Србија се по још једној „ситници“ издваја од осталих држава Европе и света. Та такозвана ситница су избори. Има тих избора и у другим земљама, али код нас су они много више од тога. То је питање живота или смрти, политичке наравно. То је питање свих питања, које обично ни после четири године (ако власт има среће), или пре краја мандата (ако опозиција има више среће), не пружа ни један конкретан одговор.

Нити знамо шта смо изабрали, ни кога смо изабрали. Јер што кажу није гласање битно, већ бројање. Али код нас је такође много битније бити Трећи а не Први. Јер онај Први на изборима и не може много тога. Може само да се хвали како је освојио највише гласова, како је његова политика добила легитимитет, како је народ показао кога хоће а кога неће, и томе слично. Али кад дође на дневни ред формирање владе, е ту ће морати да се обрати оном Трећем.

А Други? Други се већ изјаснио да неће са Првим, као што се и Први оградио од тога да може са Другим. Значи остаје само Трећи. Трећа срећа. За некога мања, а за некога већа.

Но, вратимо се на Другог. Он може да прича како му је победа измакла за (само) пар хиљада гласова, како је добио више него на прошлим изборима, како је ово велику успех за њега, како је народ показао да не жели Првог јер није остварио убедљиву победу... То прича а већ се осврће да види где је Трећи, да случајно није већ за преговарачким столом са Првим.

Е, што се поменутог Трећег тиче, он је већ најавио и пре избора да ће се он питати, а сада то већ може и да потврди. Трећи ће после избора да држи говоре о томе како је ово добар успех, како је изашао на изборе да победи и како не може у потпуности бити задовољан резултатом, али је то боље него пре четири године, како остаје да се види са ким ће прво сести за сто, поручује бирачима да ће разговарати и са Првим и са Другим

па ко понуди боље за његове бираче (а и за њега) он ће са њим правити владу.

Земља у којој је најбоље за политичара да буде Трећи јер може да да уцењује, хоћу да кажем, да преговара са Првим и Другим, јесте држава у којој је народ на Последњем месту.

Али ко се последњи смеје, најслађе се смеје.